

Pallurinn har dukkuleikurinn fyrir fram. Börnin her eru biðin um at spæla »kettlingar«. Tey fáa hvør sín kettling at bera og fara síðan afturum leiktjaldið. Á henda hátt sóu börnin ikki bert dukkurnar aftanfyrir leiktjaldið, men eisini hvussu slíkar dukkur í veruleikanum eru. Sera snildisliga fráfarid í framförsluni

Áhugaverd leiklistagrein

Orð og myndir
Dagny Joensen

Í døgnum 20.-23. februar hevur verið skeið í dukkusjónleiki í Norðurlandahúsinum, sum Máf hevur staðið fyrri.

Skeiðleiðarir vóru Ragnheiður og Ove Skipper úr Silkeborg.

Í skeiðdøgnum var eisini framfördur dukkuleikir fyrri børnum úr barnagørdum í Havn.

Ragnheiður er ættað úr Føroyum og maður hennara Ove dugur so mikið væl at tosa føroyskt, at hann kundi

luttaka í framförslunum.

Sosialurinn var við ein fyrrapart, tá Ragnheiður og Ove Skipper framföru fyrri børnunum, og tað var ikki leiðilig lota! Framförslan fór fram á »palli«, men eisini komu framfærarnir framum tjaldið, so börnin kundu siggja dukkurnar og »røddir« teirra. Hetta var ikki gjørt á pedagogiskan hátt fyrri at visa børnunum hvat dukkusjónleikur er, men sum eitt natúrligt lið í framförsluni. Tað var sera

yrkislaert gjørt!

Annars vóru 21 fólk á skeiði í Norðurlandahúsinum, tey flestu á barnagørdum kring landið úr Runavík, Klaksvík og Havn.

Undirvist var í søguliga grundarlagnum fyrri dukkusjónleiki, marionettjónleiki, skuggasjónleiki og framförslum við hanskadukku o.a.

Serliga áhugavert og týðningarmikið var at fáa innlit í ljós- og ljóðviðurskiptunum viðvíkjandi

dukkusjónleiki, sigur Gulla Øregaard, formaður í Máf. Hon sigur annars, at tað er Sverri Egholm, sum hevur staðið fyrri fyrreikingini í samband við skeiðið.

Serliga starvsfólkið í barnagørdunum hildu, at tað kundi verið gagnligt at taka slíkan tátt sum henda upp einaferð afturat, tí smábørn hava stóran áhuga fyrri at spæla dukkusjónleik.

Tá smábørnin eru tey, sum einaferð skulu mynda sjónleikarpallin og geva hesum virksemi ans, so kann væl henda, at júst dukkusjónleikargreinin fær innivist, sum leiklistagreinin í Føroyum, sigur Gulla Øregaard at enda.

Aftaná framförsluna var áhugin stórus fyrri at sleppa at nerta við og siggja dukkurnar. Her er tað Ragnheiður Skipper, sum vísir ommuna í leikinum fram. Ove Skipper sæst aftast á myndini. Hann hevur abba í leikinum við sær

Leygardagur 25. februar 1984

Telefonfakbókin

Tá bókin kom á fyrsta sinni fingur nøkur hana sendandi saman við uppkravi. Prisurin var frá kl. 150,- og upp eftir. Bókina fingur bæði stovnar og privatfolk. Uttan at verða spurð vóru fyrirkur, størri og smærri, komnar at standa í hesi bók. Fleiri sendu peningin, men onnur lótu vera.

Hesi fingur at enda strangt bræv, at um tey ikki guldur alt fyrri eitt, varð kravið sent til incasso. Hetta bleiv tó av ongum, tí teir høvdu onga heimild til tess.

Ætlanin var helst heldur ikki at gera álvar av hótanunum, men teir vistu, at fólk flekst heldur vildu gjalda enn at koma í hóslog við myndugleikarnar og fleiri lótu seg eisini óroga og sendu peningin. So einaferð seint í vetur fáa somu persónar so ljóðandi bræv:

Korrektur til ordre: Vi er nu ved at redigere den nye fagbog, og i den forbindelse fremsendes Deres annonce/tekstopptagelser til gennemlæsning/rettelse.

Vi beder Dem venligst returnere eventuelle ændringer eller nyt annoncemateriale inden 30 dage, ellers er vi nødt til at betragte Deres optagelser som godkendt.

Síðani er viðlagdur ein prislísti við prisum frá kr. 480,- til kr. 980,- og meira. Bókin sjálf kostar kr. 58,-.

Uttan mun til um tú hevur svarað brævinum ella ei, fært tú fyrst í 1984 rokning frá kr. 480,- og upp eftir. Munnu hesi somu eisini einaferð fara at verða hótt við, at kravið verður sent til incasso?

Leggið til merkis, at brævið at orðað soleiðis, at ein bert skal svara játtandi, ikki noktandi.

Allir telefonfelagar fáa sendandi telefonbók. Tann, ið vil gera nakað ekstra burtur úr telefonlýsing, skal sjálvandi gjalda fyrri tað og ger tað eisini. Umtalaða telefonfakbókin kemur ikki frá Telefonverkinum, men frá privatari fyrirku í Danmark, sum, letur tað til, heldur, at í Føroyum letur alt seg gera.

Mátin henda bók verður seld uppá er bæði margháttligur og ódámiligur, og vit seta eisini eitt spurnartekin við, um hann er heilt regluligur.

Tað er ikki loyvt at selja við dynnar, men Føroya Landsstýri kann tó í hvørjum einstøkum føri geva undantaksloyvi og so er spurningurin, um Telefonfakbókin, Box 23, Farum, hevur fingið slíkt undantaksloyvi. Er hetta loyvdur söluháttur, kunnu vit vænta, at onkur handilsfyrirteka fer at selja vörur sínar á sama hátt: Um tygum ikki svara hesum brævi, noyðast vit at rokna við, at tygum skulu hava eitt 22" lit-sjónvarp t.d. Gerið so væl at senda peningin, annars verður hann kravdur inn á annan hátt.

Við tey, ið hava vent sær til okkara, hava vit sagt: Latíð vera at gjalda nakað.

Spurningurin er bert, um ikki meira eigur at verða gjørt við hetta mál. Fyrbils hava vit vent okkum til Telefonfakbókina, box 23, Farum.

f. Brúkarafelagið
Sigrid Dalsgaard